

ບົນດານເຮືອນ - ເລກສິບສອງ

ຄວາມມືດ

Jeff Pippenger

2023-12-07

ຄຳໜັງ ຫຼື ວະລິໜັງທຶກິກເນັ້ນຊ້ຳສອງເທືອພາຍໃນພຣະວັດຈະນະທີ່ໄດ້ຮັບການດົນໃຈ
ເປັນສັນຍາລັກຂອງຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສອງ.

ແລະໃນປັດຈຸບັນຂອງແຫ່ງການຄອງລາດຂອງເນບູກາດເນັດຊາ ເນບູກາດເນັດຊາໄດ້ຜັນຄວາມຜັນຫຼາຍຢ່າງ
ຈົນວິນຍານຂອງພຣະອົງຖືກກວນໃຈ ແລະການນອນຫຼັບຂອງພຣະອົງກໍ່ຫາຍໄປຈາກພຣະອົງ.
ແລ້ວກະສັດຈຶ່ງມີຄຳສັ່ງໃຫ້ເອີ້ນພວກນັກວິເສດ, ພວກນັກໂຫລາສາດ, ພວກໝໍຜູ້, ແລະພວກຄົນເດອານ
ເພື່ອໃຫ້ທູນບອກຄວາມຜັນຂອງພຣະອົງແກ່ກະສັດ. ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເຂົ້າມາ
ແລະຍື່ນຢູ່ຕາມພຣະກະສັດ. ແລະກະສັດຕັດກັບພວກເຂົາວ່າ, ເຮົາໄດ້ຜັນຄວາມຜັນໜັງ
ແລະວິນຍານຂອງເຮົາຖືກກວນໃຈເພາະປາຖະໜາຈະຮູ້ຄວາມຜັນນັ້ນ. ດານເຮືອນ 2:1-3⁴

ໃນ “ຄວາມມືດ” ແຫ່ງຄຳຄືນ ເນບູກາດເນັດຊາໄດ້ຜັນເຫັນຮູບຮ່າງໜັງ,
ແຕ່ທ່ານບໍ່ສາມາດລະນຶກເຖິງຄວາມຜັນນັ້ນໄດ້. ໃນນິມິດແຫ່ງຄຳຄືນ ທ່ານໄດ້ຜັນເຫັນຮູບຮ່າງໜັງ,
ແຕ່ຄວາມຜັນເຖິງຮູບຮ່າງນັ້ນກໍ່ມີມື້ວິຕົດຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງທ່ານ
ດັ່ງເຊັ່ນຄວາມມືດຂອງຄຳຄືນທີ່ທ່ານໄດ້ຜັນນັ້ນ.

ແລ້ວຊາວຄານເດອານໄດ້ກ່າວທູນກະສັດເປັນພາສາຊີເຣຍວ່າ, ຂ້າແຕ່ກະສັດ,
ຂໍຊົງພຣະຊົນມາຍື່ນນານຕະຫຼອດໄປ: ຂໍຊົງບອກຄວາມຜັນນັ້ນແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ
ແລະພວກຂ້ານອ້ຍຈະທູນຄຳຕີຄວາມນັ້ນ. ກະສັດຊົງຕອບແລະກ່າວແກ່ຊາວຄານເດອານວ່າ,
ເລື່ອງນັ້ນໄດ້ຫາຍໄປຈາກເຮົາແລ້ວ: ຖ້າພວກເຈົ້າບໍ່ເຮັດໃຫ້ເຮົາຮູ້ທັງຄວາມຜັນ ແລະຄຳຕີຄວາມຂອງມັນ,
ພວກເຈົ້າຈະຖືກຕັດເປັນທ່ອນໆ ແລະເຮືອນຂອງພວກເຈົ້າຈະຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນກອງຂີ້ສັດ.
ແຕ່ຖ້າພວກເຈົ້າສະແດງຄວາມຜັນ ແລະຄຳຕີຄວາມຂອງມັນ, ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຈາກເຮົາທັງຂອງປະທານ
ລາງວັນ ແລະກຽດຕິຍົດອັນໃຫຍ່ຫຼວງ: ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງສະແດງຄວາມຜັນ ແລະຄຳຕີຄວາມຂອງມັນແກ່ເຮົາ.
ດານເຮືອນ 2:4-7.

ການທົດສອບກ່ຽວກັບຄວາມຜັນເລື່ອງຮູບບົນຂອງ Nebuchadnezzar ເປັນການທົດສອບທຶກິກຈັດຂຶ້ນເພື່ອ
ຊີ້ບອກວ່າຜູ້ໃດສາມາດໃຫ້ຄຳບັນຍາຍທາງຄຳພະຍາກອນທຶກິກຕ້ອງຂອງຮູບບົນທຶກິກປົກຄຸມໄວ້ໃນຄວາມມືດ
ຄວບຄູ່ໄປກັບການຕີຄວາມເນື້ອໃນຂອງຄວາມຜັນນັ້ນ. ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສອງ
ຊົງໄດ້ຖືກປະກອບເຂົ້າກັບຂ່າວສານ Midnight Cry ໃນປະຫວັດສາດຂອງຂະບວນການ Millerite ນັ້ນ
ໄດ້ຖືກພິມແບບໄວ້ໂດຍ Elijah ໃນການປະລອງທຶກ Mount Carmel. ມັນກໍ່ເປັນການທົດສອບເຊັ່ນດຽວກັນ
ທີ່ຈະສຳເລັດໃຫ້ປະຈັກ ບໍ່ພຽງແຕ່ວ່າຜູ້ໃດເປັນພຣະເຈົ້າທີ່ແທ້ຈິງ
ແຕ່ຍັງວ່າຜູ້ໃດເປັນຜູ້ພະຍາກອນທີ່ແທ້ຈິງອີກດ້ວຍ. William Miller, ຜູ້ທີ່ Sister White
ກ່າວຢ່າງຊັດເຈນວ່າໄດ້ຖືກພິມແບບໂດຍ Elijah, ເປັນຕົວແທນຂອງ Elijah ຢູ່ທີ່ Mount Carmel.
ແຕ່ສິ່ງທີ່ກຳລັງຖືກເປັນຕົວແທນນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ເນັ້ນໄປທີ່ William Miller
ຫຼາຍເທົ່າກັບທີ່ເນັ້ນໄປທີ່ກົດເກນແຫ່ງການຕີຄວາມຄຳພະຍາກອນ ຊຶ່ງທ່ານໄດ້ຖືກນຳໃຫ້ເຂົ້າໃຈ. ຢູ່ທີ່ Mount
Carmel, ບັນດາຜູ້ພະຍາກອນຂອງພຣະບາອານ ຜູ້ເປັນພຣະຊາຍ ແລະ ບັນດາຜູ້ພະຍາກອນຂອງ Ashtaroth
ຜູ້ເປັນພຣະຍິງ ໄດ້ຖືກສຳແດງວ່າເປັນຜູ້ພະຍາກອນບອມ. ໃນປະຫວັດສາດຂອງຂະບວນການ Millerites,
ບັນດາຄຣິດຈັກ Protestant ໄດ້ຖືກສຳແດງວ່າເປັນຜູ້ພະຍາກອນບອມ ດັ່ງທີ່ຖືກພິມແບບໄວ້ໂດຍ Mount
Carmel.

ເມື່ອບັນດາຄຣິສຕະຈັກໂບຣເຕສຕັນໄດ້ສະແດງການປະຕິເສດຂອງພວກເຂົາຕໍ່ກົດເກນແຫ່ງການຕີຄວາມຄຳ
ພະຍາກອນຂອງ William Miller, ພວກເຂົາກໍໄດ້ກ້າຍເປັນບຸດສາວຂອງໂຮມ. ໃນທາງຄຳພະຍາກອນ,
ບຸດສາວເປັນພາບສະທ້ອນຂອງມານດາຂອງນາງ. ການທົດສອບທຶພວກໂບຣເຕສຕັນສອບຕົກໃນປະຫວັດສາດ
Millerite ແມ່ນການທົດສອບທີ່ໄດ້ລະບຸ ແລະ ກໍໃຫ້ເກີດພາບຈຳລອງ (ບຸດສາວ) ຂອງສັດຮ້າຍ. ຢູ່ບ່ອນນັ້ນເອງ
ເຂົາແຫ່ງໂບຣເຕສຕັນແທ້ຖືກສະແດງໃຫ້ບາກົດໃນການຕໍ່ຕ້ານກັບເຂົາແຫ່ງໂບຣເຕສຕັນທີ່ເສື່ອມຖອຍ.
Nebuchadnezzar ກຳລັງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຕີຄວາມ, ແລະ ໃນການກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ
ລາວກໍໄດ້ເຂົ້າມາມີສ່ວນຮ່ວມຕາມພຣະປະສົງໃນການກໍ່ໃຫ້ເກີດການສະແດງອອກທັງຂອງຜູ້ພະຍາກອນປອມ
ແລະ ຜູ້ພະຍາກອນແທ້.

ພວກເຂົາຈົ່ງທູນຕອບອີກວ່າ, “ຂໍໃຫ້ກະສັດຊົງບອກຄວາມຝັນແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພະອົງເຖິດ,
ແລ້ວພວກຂ້ານ້ອຍຈະທູນຊີ້ແຈງຄວາມໝາຍຂອງມັນ.” ກະສັດຈົ່ງຕອບວ່າ,
“ເຮົາຮູ້ແນ່ວ່າພວກເຈົ້າພະຍາຍາມຖ່ວງເວລາ, ເພາະພວກເຈົ້າເຫັນວ່າເລື່ອງນັ້ນໄດ້ຫາຍໄປຈາກເຮົາແລ້ວ.
ແຕ່ຖ້າພວກເຈົ້າບໍ່ເຮັດໃຫ້ເຮົາຮູ້ຄວາມຝັນ, ກໍມີພຽງຄຳຕັດສິນອັນດຽວສຳລັບພວກເຈົ້າ;
ເພາະພວກເຈົ້າໄດ້ຕຸ້ມຄຳເທັດແລະຄຳອັນເສື່ອມຊາມໄວ້ເພື່ອຈະກາບທູນຕໍ່ໜ້າເຮົາ
ຈົນກວ່າການເວລາຈະປ່ຽນໄປ; ດັ່ງນັ້ນຈົ່ງບອກຄວາມຝັນແກ່ເຮົາ,
ແລ້ວເຮົາຈະຮູ້ວ່າພວກເຈົ້າສາມາດຊີ້ແຈງຄວາມໝາຍຂອງມັນໄດ້.” ດານເືອນ 2:7–9

ໃນຕອນສິ້ນສຸດຂອງຊ່ວງເວລາແຫ່ງການທົດສອບ, ຄວາມແຕກຕ່າງຊົງໄດ້ຖືກສະແດງໃຫ້ປະຈັກທຶພູຄາເມນ,
ແລະໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844, ກໍໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ເຊັ່ນກັນໃນພຣະທຳດານເືອນ ບົດທີ 2.
ໃນສາມພາບພະຍາກອນຂອງພູຄາເມນ, ປະຫວັດສາດຂອງມົນເລີ, ແລະຄວາມຝັນເຖິງຮູບບັນຂອງເນບູຄາດເນັດຊາ, ຈຸດເນັ້ນຢູ່ທີ່ການຕີຄວາມຄຳພະຍາກອນຢ່າງຖືກຕ້ອງ
ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍເອລີຢາ, ມົນເລີ, ແລະດານເືອນ. ການຕີຄວາມຄວາມຝັນນັ້ນແມ່ນຂ່າວສານທີ່ຖືກ
ກເບີດຜະນຶກໃນປະຫວັດສາດທີ່ມີການສຳແດງອອກຂອງຜູ້ພະຍາກອນສອງຈຳພວກ.

ພວກຄານເດຍໄດ້ທູນຕໍ່ພຣະຣາຊາວ່າ,
“ບໍ່ມີມະນຸດຄົນໃດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກທີ່ສາມາດສະແດງເລື່ອງທຶພູຣະຣາຊາຊົງຖາມໄດ້;
ດັ່ງນັ້ນຈົ່ງບໍ່ມີກະສັດ, ເຈົ້ານາຍ, ຫຼືຜູ້ປົກຄອງຄົນໃດ ທີ່ເຄີຍຖາມສັງເກດເຊັ່ນນັ້ນຈາກພວກນັກໄສຍະສາດ,
ຫຼືນັກໂຫລາສາດ, ຫຼືຊາວຄານເດຍ. ແລະສັງທຶພູຣະຣາຊາຊົງຮຽກຮ້ອງນັ້ນເປັນສັງທຶພາຍາກອນ,
ແລະບໍ່ມີຜູ້ອັນໃດທີ່ສາມາດສະແດງສັງນັ້ນຕໍ່ໜ້າພຣະຣາຊາໄດ້ ນອກຈາກພວກພະ,
ຜູ້ຊົງທຶພູພັນກຂອງພວກພະນັ້ນໄດ້ຢູ່ກັບເນອີໜັງ. ເພາະເຫດນີ້ພຣະຣາຊາຈົ່ງກໍ່ພຣະພິລດ
ແລະຊົງກຽດແຄ້ນຢ່າງຍິ່ງ, ແລະຊົງມີພຣະບັນຊາໃຫ້ທຳລາຍບັນດານັກບັນຍາທັງໝົດໃນບາບີລອນ.
ດານເືອນ 2:10–12.

ທຶພູເຂົາກາເມນ, ເອລີຢາໄດ້ສະເໜີການທົດສອບ,
ແລະການທົດສອບທີ່ທ່ານສະເໜີນັ້ນບໍ່ແມ່ນເພື່ອສະແດງພຽງແຕ່ວ່າຜູ້ໃດເປັນພຣະເຈົ້າແທ້,
ແຕ່ຍັງເພື່ອສະແດງອີກວ່າຜູ້ໃດເປັນສາດສະດາແທ້. ໃນດານເືອນບົດທີສອງ ຊາວຄານເດຍເປັນຜ່າຍທຶລະບຸການ
ທົດສອບອັນເປັນຕົວສະແດງຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຂອງແທ້ແລະຂອງປອມ. ພວກເຂົາອະທິບາຍວ່າ
ການຕີຄວາມຝັນທີ່ເນບູຄາດເນັດຊາກຳລັງສະແຫວງຫາບັນ ສາມາດຖືກຊີ້ບອກໄດ້ໂດຍພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ
ແລະບໍ່ແມ່ນໂດຍມະນຸດ. ພວກເຂົາຍັງຮ້ອງທຸກອີກວ່າ ຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງເນບູຄາດເນັດຊາກັບນັກບັນຍາທາ
ງສາສະໜາຂອງທ່ານນັ້ນເປັນຄວາມສຳພັນທີ່ຖືກຕ້ອງ ເມື່ອພວກເຂົາກ່າວວ່າ “it is a rare thing that the
king requireth.” ພວກເຂົາປາຖະໜາໃຫ້ກະສັດ, ຜູ້ເປັນຕົວແທນຂອງລັດ,
ຢູ່ຫ່າງອອກຈາກຂອບເຂດທາງສາສະໜາ ຊຶ່ງໃນຂອບເຂດນັ້ນພວກເຂົາເຂົ້າໃຈວ່າຕົນເປັນຜູ້ມີອຳນາດ.
ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຄັດຄ້ານຫຼັກການແຫ່ງການປະສົມປະສານລະຫວ່າງຄຣິດຈັກແລະລັດ; ພວກເຂົາກຳລັງຄັດຄ້ານວ່າ
ເນບູຄາດເນັດຊາ, ຜູ້ເປັນຕົວແທນຂອງລັດ, ກຳລັງຮຽກຮ້ອງທີ່ຈະເຂົ້າຄວບຄຸມຄຣິດຈັກ.

ພວກເຂົາຈະຮູ້ສຶກສະບາຍໃຈກັບຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງຄຣິດຈັກແລະລັດ
ຖ້າຫາກວ່າບັນດາຜູ້ນຳທາງສາສະໜາເປັນຜູ້ປົກຄອງເໝືອນລັດ. ການທົດສອບຂອງຮູບເຄົ້າລົບແຫ່ງສັດຮ້າຍແ
ມ່ນບ່ອນທີ່ພວກເຮົາຕັດສິນຊະຕາກຳນົດດອນຂອງພວກເຮົາ—ດັ່ງເຊັ່ນຄວາມຝັນເລື່ອງຮູບປັ້ນຂອງເນບູກາ
ດເນດຊາ—ເປັນການທົດສອບລະຫວ່າງຊີວິດກັບຄວາມຕາຍ.

ແລະພຣະບັນຊາກໄດ້ອອກໄປວ່າໃຫ້ປະຫານຊີວິດພວກນັກປັນຍາ;
ແລະເຂົາທັງຫຼາຍໄດ້ຊອກຫາດານເຢືອນແລະພວກສະຫາຍຂອງທ່ານເພື່ອຈະປະຫານຊີວິດເສຍ.
ແລ້ວດານເຢືອນຈຶ່ງຕອບອາຣ໌ໂອກ ຫົວໜ້າອົງຄະຮັກຂອງກະສັດ ດ້ວຍຄຳປຶກສາແລະສະຕິປັນຍາ,
ຜູ້ຊຶ້ງໄດ້ອອກໄປເພື່ອປະຫານຊີວິດພວກນັກປັນຍາແຫ່ງບາບໂລນນັ້ນ; ທ່ານໄດ້ຕອບແລະກ່າວແກ່ອາຣ໌ໂອກ
ນາຍທະຫານຂອງກະສັດ ວ່າ, “ເຫດໃດພຣະບັນຊາຈາກກະສັດຈຶ່ງຮູ້ບົດວ່ນຢ່າງນີ້?”
ແລ້ວອາຣ໌ໂອກກໄດ້ແຈ້ງເລື່ອງນັ້ນໃຫ້ດານເຢືອນຮູ້. ດານເຢືອນ 2:13–15.

ເມື່ອດານເຢືອນໄດ້ຮັບຄວາມສ່ອງແຈ້ງໃຫ້ເຂົ້າໃຈເຖິງສະພາບການແຫ່ງຊີວິດແລະຄວາມຕາຍຂອງຄວາມຝັນເກືອ
ບກ່ຽວກັບຮູບປັ້ນທີ່ຍິ່ງບໍ່ຖືກຮູ້ຈັກນັ້ນ,
ທ່ານກໍກຳລັງເປັນຕົວແທນຂອງການຮັບຄວາມສ່ອງແຈ້ງຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສະໜິນສີຟ້າ ຕໍ່ຂໍ້ເທັດຈິງທີ່ວ່າ
ພວກເຂົາກຳລັງຢູ່ໃນປະຫວັດສາດຂອງການທົດສອບຂັ້ນທີສອງ ແລະທີ່ບາກົດໃຫ້ເຫັນ
ຂອງຂະບວນການທົດສອບສາມຂັ້ນ.
ແຕ່ດານເຢືອນບໍ່ໄດ້ເປັນພຽງຕົວແທນຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ລົອກກິນອາຫານທີ່ຖືກຕ້ອງ
ແລະເຫດນັ້ນຈຶ່ງໄດ້ຜ່ານການທົດສອບຄັ້ງທຳອິດເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ແທນຜ່າຍມະນຸດ
ຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະຫານຄວາມເຂົ້າໃຈເພື່ອເສດໃນຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີ.

ສຳລັບເດັກໜຸ່ມທັງສະໜິນນີ້,
ພຣະເຈົ້າຊຶ້ງປະຫານຄວາມຮູ້ແລະທັກສະໃນວິຊາຄວາມຮຽນແລະສະຕິປັນຍາທຸກປະການ;
ແລະດານເຢືອນມີຄວາມເຂົ້າໃຈໃນນິມິດແລະຄວາມຝັນທັງປວງ. ດານເຢືອນ 1:17.

ເຖິງແມ່ນວ່າຊາວເຮັດຜູ້ສັດຊື່ທັງສະໜິນຈະໄດ້ຜ່ານການທົດສອບເລື່ອງອາຫານກໍຕາມ
ແຕ່ດານເຢືອນໄດ້ຖືກເລືອກໃຫ້ເປັນຜູ້ນຳສານແຫ່ງນິມິດແລະຄວາມຝັນ.
ດານເຢືອນເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ນຳສານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍເອລີຢາ,
ໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາ, ໂຢຮັນຜູ້ໄດ້ຮັບພຣະນິມິດ, William Miller ແລະ Future for America.
ຜູ້ນຳສານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນບໍ່ເຄີຍຖືກແຍກອອກຈາກການທົດສອບແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ.

ໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຣິດ, ຜູ້ທີ່ປະຕິເສດພະຍານຂອງໂຢຮັນ ບໍ່ສາມາດຮັບປະໂຫຍດຈາກພຣະເຢຊູໄດ້.
ໃນປະຫວັດສາດຂອງຂະບວນການມົນເລໂຣຕ໌, ຜູ້ທີ່ປະຕິເສດຂ່າວສານຂໍ້ທຳອິດ (ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ
William Miller), ບໍ່ສາມາດຮັບປະໂຫຍດຈາກຂ່າວສານຂໍ້ທີສອງໄດ້. ໃນທັງສອງປະຫວັດສາດ
ຜູ້ສັດຊື່ບໍ່ໄດ້ຕະຫຼົກວ່າຂະບວນການທົດສອບກຳລັງນຳໄປສູ່ສິ່ງໃດ. ພວກສາວົກປະຕິເສດທີ່ຈະເຫັນກາງແຂນ,
ເຖິງແມ່ນວ່າໄດ້ຖືກບອກຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງແລ້ວວ່າ ເຫດການນັ້ນຈະເກີດຂຶ້ນ.
ພວກມົນເລໂຣຕ໌ບໍ່ສາມາດເຫັນຄວາມຜິດຫວັງອັນໃຫຍ່. ດານເຢືອນ, ເມື່ອໄດ້ຮັບແຈ້ງຈາກ Arioch
ກ່ຽວກັບສະພາບການເປັນແລະຕາຍທີ່ກົງກັນຄືກັນກັບນິມິດເລື່ອງຮູບປັ້ນຂອງເນບູກາດເນດຊາ,
ບໍ່ຮູ້ວ່າເນື້ອໃນຂອງນິມິດນັ້ນແມ່ນຫຍັງ ຫຼືການທົດສອບເລື່ອງຮູບປັ້ນນັ້ນກຳລັງນຳໄປສູ່ສິ່ງໃດ.
ສິ່ງທີ່ລາວຮູ້ມີພຽງແຕ່ວ່າ ນັ້ນເປັນສະຖານະການແຫ່ງຊີວິດແລະຄວາມຕາຍ. ດັ່ງນັ້ນ
ດານເຢືອນຈຶ່ງຕ້ອງການເວລາເພື່ອເຂົ້າໃຈຄຳຕົກລົງ.

ແລ້ວດານເຢືອນກໍເຂົ້າໄປ ແລະທຸນຂໍຕໍ່ກະສັດໃຫ້ປະຫານເວລາແກ່ທ່ານ
ເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ທຸນຄຳຕົກລົງຄວາມຝັນນັ້ນແດ່ກະສັດ. ດານເຢືອນ 2:16.

ດານເຮັດໄດ້ສະແດງຄວາມເຊື່ອໃນອາຫານ (ວິທີການ)
ທົ່ວໄປໄດ້ຕັດສິນໃຈຈະຮັບປະທານໃນການທົດສອບຄັ້ງທໍາອິດ. ເພາະສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງໄດ້ຮັບເວລາ
ເຊັ່ນດຽວກັນກັບພວກສາວົກໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຣິດ. ເວລາທີ່ໄດ້ຖືກປະທານແກ່ພວກສາວົກນັ້ນ
ແມ່ນຊ່ວງເວລາແຫ່ງການສົນພຣະຊົນ, ການຟັງໄວ້, ການຄົນພຣະຊົນ
ແລະການສະເດັດຂຶ້ນເບື້ອງເທິງໃນເບື້ອງຕົ້ນຂອງພຣະອົງ,
ກ່ອນທີ່ພຣະອົງຈະພົບພວກສາວົກບົນເສັ້ນທາງໄປເອມາອຸດ, ແລ້ວຕໍ່ມາອີກໃນຫ້ອງຊົນເທິງ.
ແລ້ວໃນຕອນສຸດທ້າຍຂອງເວລານັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ຊົງລົມຫາຍໃຈເຫັນອົພວກເຂົາ ໃຫ້ໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

ແລະເມື່ອພຣະອົງໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ແລ້ວ ພຣະອົງກໍຊົງລົມຫາຍໃຈໃສ່ເຂົ້າທັງຫຼາຍ ແລະຕັດກັບເຂົ້າວ່າ,
"ຈົ່ງຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ." ໂຢຮັນ 20:22.

ເອເຊກຽນໄດ້ພະຍາກອນ ແລະ ກະດູກທຶກາຍແລ້ວກໍຖືກນຳມາຮວບຮວມເຂົ້າກັນ. ຈາກນັ້ນ
ເອເຊກຽນໄດ້ພະຍາກອນອີກຄັ້ງ ແລະ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດກໍຖືກປ່າວລົງເທິງຮ່າງກາຍທຶກສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ນັ້ນ,
ແລະ ພວກເຂົາກໍລຸກຂຶ້ນຍົນເປັນກອງທັບອັນເຂັ້ມແຂງ. ເມື່ອພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງປ່າວລົງເທິງພວກສາວົກ
ພຣະອົງກໍຊົງເປີດຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກເຂົາ.

ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ເປີດຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຂົາທັງຫຼາຍ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາສາມາດເຂົ້າໃຈພຣະຄຳພີ. ລູກ 24:25.

ບັນດາຜູ້ພະຍາກອນທັງຫມົດກໍລັງກ່າວເຖິງວາລະສຸດທ້າຍຂອງໂລກ, ແລະ ດານເຮັດກໍບໍ່ແມ່ນຂໍ້ຍົກເວັ້ນ.
ເວລາທີ່ລາວໄດ້ທຸນຂຶ້ນ ແມ່ນຊ່ວງເວລາໜຶ່ງເພື່ອລາວຈະໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງ.
ຊ່ວງເວລາແຫ່ງການຄອຍຖ້ຳສຳລັບພວກ Millerites ແມ່ນນັບແຕ່ຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທໍາອິດ
ຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະຮັບຮູ້ວ່າ ຕົນເອງຢູ່ໃນຊ່ວງເວລາແຫ່ງການຊັກຊ້ຳ ທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັບຄຳພະຍາກອນໃນ
Matthew ບົດທີ 25 ແລະ Habakkuk ບົດທີ 2.
ປະຫວັດສາດຂອງຊ່ວງເວລາແຫ່ງການຊັກຊ້ຳໃນປະຫວັດສາດຂອງ Millerite
ໄດ້ສຳເລັດຄວາມສຳພັນໃນເວລາແຫ່ງຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສອງ. Daniel ບົດທີ 2
ກໍລັງເປັນຕົວແທນປະຫວັດສາດດຽວກັນນັ້ນ, ດັ່ງນັ້ນ
ຄຳທຸນຂ່ວລາຂອງລາວຈຶ່ງສອດຄ່ອງຕາມຄຳພະຍາກອນກັບຊ່ວງເວລາແຫ່ງການຊັກຊ້ຳຂອງພວກ Millerites.
ດັ່ງນັ້ນ ຄຳທຸນຂ່ວລາຂອງດານເຮັດ ແລະ ຊ່ວງເວລາແຫ່ງການຊັກຊ້ຳຂອງພວກ Millerites
ຈຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງຊ່ວງເວລາແຫ່ງການຊັກຊ້ຳຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີສົມພັນຄົນ, ຊຶ່ງໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນໃນວັນທີ 18
ກໍລະກົດ 2020.

ການຮ້ອງຂ່ວລາຂອງດານເຮັດເພື່ອເຂົ້າໃຈນິມົດຄວາມຝັນເລື່ອງຮູບປັ້ນຂອງເນບູກາດເນັດຊາ
ຖືກສະແດງໄວ້ໃນພຣະນິມົດບົດທີສິບເອັດ ເປັນສາມມື້ເຄື່ອງທີ່ພະຍານສອງຄົນນອນຕາຍຢູ່ຕາມຖະໜົນ.
ໃນປະຫວັດສາດຂອງສາມມື້ເຄື່ອງໃນພຣະນິມົດບົດທີສິບເອັດ
ຄືສາມມື້ເຄື່ອງທີ່ເປັນສັນຍາລັກແທນຖິ້ມກັນດານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ ມີສຽງໜຶ່ງຮ້ອງຂຶ້ນ.
ສຽງຂອງມະນຸດທີ່ພຣະຜູ້ປັບໃໝຊົງໃຊ້ເພື່ອປຸກ ແລະນຳກະດູກແຫ້ງທີ່ຕາຍແລ້ວໃຫ້ກັບມືຊີວິດ
ຖືກສະແດງໂດຍດານເຮັດ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍແຫ່ງຄຳພະຍາກອນວ່າຄວາມຝັນນັ້ນແມ່ນຫຍັງ
ແລະມັນໝາຍເຖິງຫຍັງ.
ສຽງທີຮ້ອງໃນຖິ້ມກັນດານໄດ້ຮັບຄວາມເຂົ້າໃຈແຫ່ງຄຳພະຍາກອນກ່ຽວກັບຄວາມຝັນແລະນິມົດ
ດັ່ງທີ່ຖືກສະແດງໂດຍດານເຮັດ. ສຽງນັ້ນກໍລັງຮ້ອງຢູ່
ຈົ່ງຊີ້ບອກວ່າເຂົາໄດ້ຮັບຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງໃນຍາມທ່ຽງຄືນ ແລະສຽງຮ້ອງນັ້ນຖືກປະກາດໃນຍາມທ່ຽງຄືນ
ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມມືດ.

ໃນຄວາມມືດອັນເລິກທີ່ສຸດໃນຍາມທ່ຽງຄືນ ສຽງ (Daniel)
ໄດ້ຮັບຄວາມເຂົ້າໃຈເຖິງຂ່າວສານທີ່ຖືກປົກຄຸມໄວ້ໃນຄວາມມືດ. ຄຳສັ່ງທີ່ມີອັດຕະໂນມັດໃຫ້ແກ່ສຽງ (Ezekiel)

ແມ່ນໃຫ້ພະຍາກອນແກ່ກະດູກແຫ້ງອັນຕາຍແລ້ວ. ເມື່ອລາວເຮັດດັ່ງນັ້ນ
ພຣະຜູ້ປອບໂຍນໄດ້ຖືກພົ້ນລົງເທິງຄົນຕາຍໃນຖະໜົນ ແລະພວກເຂົາ “ພົ້ນຄົນຊີວິດ.”
ແຕ່ການພົ້ນຝຸນນັ້ນສຳເລັດລົງໄດ້ກັດດ້ວຍການອະທິຖານເທົ່ານັ້ນ. ການອະທິຖານເປັນຫຼັກໝາຍໜຶ່ງໃນປະຫວັດຂອງການພົ້ນຄົນຂອງກະດູກແຫ້ງອັນຕາຍທີ່ຖືກສັງຫານຢູ່ໃນຖະໜົນ. Daniel
ໃນທາງພະຍາກອນເປັນຕົວແທນຂອງຫຼັກໝາຍນັ້ນ ຢູ່ໃນຈຸດທີ່ເໝາະສົມພໍດີ ບ່ອນທີ່ຫຼັກໝາຍນັ້ນຖືກລະບຸໄວ້.

“ການພົ້ນຝຸນຄວາມເຄົາລົບພຣະເຈົ້າອັນແທ້ຈິງໃນທຳມະກາງພວກເຮົາ
ແມ່ນຄວາມຈຳເປັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແລະແລ້ງດ້ວນທີ່ສຸດໃນບັນດາຄວາມຈຳເປັນທັງປວງຂອງພວກເຮົາ.
ການສະແຫວງຫາສິ່ງນີ້ຄວນເປັນພາລະກິດອັນດັບທຳອິດຂອງພວກເຮົາ.
ຈຳເປັນຕ້ອງມີຄວາມພາກພຽນຢ່າງຈິງໃຈເພື່ອໃຫ້ໄດ້ມາຊົງພຣະພອນຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ບໍ່ແມ່ນເພາະພຣະເຈົ້າບໍ່ຊົງເຕັມພຣະໄທທັງປະທານພຣະພອນຂອງພຣະອົງແກ່ພວກເຮົາ,
ແຕ່ເພາະພວກເຮົາຍັງບໍ່ພ້ອມທີ່ຈະຮັບພຣະພອນນັ້ນ. ພຣະບໍດີແຫ່ງສະຫວັນຂອງພວກເຮົາຊົງເຕັມພຣະໄ
ທຍິ່ງກວ່າບໍດີມານດາຜ່າຍໂລກທີ່ຈະໃຫ້ຂອງດີແກ່ບຸດຫຼານຂອງຕົນ
ທີ່ຈະປະທານພຣະວິນຍານບໍລິສຸດແກ່ຜູ້ທີ່ມີພຣະອົງ. ແຕ່ເປັນໜ້າທີ່ຂອງພວກເຮົາ,
ໂດຍການສາລະພາບຜິດ, ການຖອມຕົນລົງ, ການກັບໃຈໃໝ່, ແລະການອະທິຖານຢ່າງຈິງໃຈ,
ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຄົບຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງສັນຍາວ່າຈະປະທານພຣະພອນຂອງພຣະອົງແກ່ພວກເຮົາ.
ການພົ້ນຝຸນນີ້ພໍ່ຈະຄາດຫວັງໄດ້ກັບແຕ່ເປັນຄຳຕອບຕໍ່ການອະທິຖານເທົ່ານັ້ນ.
ໃນຂະນະທີ່ປະຊາຊົນຍັງຂາດແຄນພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງຫຼວງຫຼາຍເຊັ່ນນີ້,
ພວກເຂົາກໍ່ບໍ່ສາມາດຊາບຊຶ້ງຄຸນຄ່າແຫ່ງການເທດສະໜາພຣະວັດຈະນະ;
ແຕ່ເມື່ອຮູ້ອຳນາດແຫ່ງພຣະວິນຍານສຳພັດຈິດໃຈຂອງພວກເຂົາແລ້ວ,
ຖ້ອຍຄຳເທດສະໜາທີ່ໄດ້ຖືກກ່າວນັ້ນຈະບໍ່ປາດສະຈາກຜົນ.
ໂດຍໄດ້ຮັບການນຳພາດ້ວຍຄຳສອນແຫ່ງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ,
ພ້ອມກັບການສຳແດງແຫ່ງພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງ, ໃນການໃຊ້ດຸນພົນດີອັນສຸຂຸມຮອບຄອບ,
ຜູ້ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມການປະຊຸມຂອງພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບປະສົບການອັນລຳຄ່າ, ແລະເມື່ອກັບຄືນສູ່ບ້ານຂອງຕົນ,
ພວກເຂົາຈະພ້ອມທີ່ຈະສົ່ງອິດທິພົນອັນດີງາມແລະເປັນປະໂຫຍດ.”

“ບັນດາຜູ້ຖືມາດຕະຖານໃນອະດີດຮູ້ວ່າການຕໍ່ສູ້ນີ້ກັບພຣະເຈົ້າໃນຄຳອະທິຖານເປັນຢ່າງໃດ
ແລະຮູ້ຈັກການຊຶ້ນຊົມໃນການເທລົງມາຂອງພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງ.
ແຕ່ບັດພົພວກເຂົາກຳລັງຜ່ານພົ້ນໄປຈາກເວທີແຫ່ງການກະທຳ;
ແລ້ວໃຜກຳລັງຂຶ້ນມາເພື່ອເຕີມແທນທີ່ຂອງພວກເຂົາ? ເປັນຢ່າງໃດແດ່ກັບຄົນລຸ້ນທີ່ກຳລັງເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ?
ພວກເຂົາໄດ້ກັບໃຈຫັນມາຫາພຣະເຈົ້າແລ້ວຫຼື?
ພວກເຮົາກຳລັງຕົວຕົວພາລະກິດທີ່ກຳລັງດຳເນີນຢູ່ໃນພຣະວິຫານສະຫວັນ
ຫຼືວ່າພວກເຮົາກຳລັງຄອຍຖ້ອອຳນາດບິບັງຄັບບາງຢ່າງໃຫ້ມາແທນອິດສະຣິດຕະຈັກກ່ອນ
ແລ້ວພວກເຮົາຈຶ່ງຈະຖືກບຸກໃຫ້ຕົນ? ພວກເຮົາກຳລັງຫວັງທີ່ຈະເຫັນຄຣິດຕະຈັກທັງໝົດຖືກພົ້ນຝຸນຂຶ້ນບໍ່?
ເວລານັ້ນຈະບໍ່ມາເຖິງເລີຍ.”

“ມີບາງຄົນຢູ່ໃນຄຣິສຕະຈັກຜູ້ທີ່ຍິ່ງບໍ່ໄດ້ກັບໃຈໃໝ່ ແລະຜູ້ທີ່ຈະບໍ່ເຂົ້າຮ່ວມໃນການອະທິຖານຢ່າງຈິງຈັງ
ແລະມີພະລັງຊະນະ. ພວກເຮົາຕ້ອງເຂົ້າສູ່ວຽກງານນີ້ເປັນສ່ວນບຸກຄົນ.
ພວກເຮົາຕ້ອງອະທິຖານໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະເວົ້າໃຫ້ໜ້ອຍລົງ. ຄວາມອະທຳແຜ່ຫຼາຍຢູ່ທົ່ວໄປ
ແລະປະຊາຊົນຈະຕ້ອງຖືກສອນບໍ່ໃຫ້ພິຈາລະນາແຮງແບບຂອງຄວາມເປັນຄົນຊອບທຳ
ໂດຍປາດສະຈາກພຣະວິນຍານ ແລະລົດເດດ. ຖ້າພວກເຮົາມຸ່ງໝັ້ນທີ່ຈະສຳຫຼວດໃຈຂອງຕົນເອງ,
ລະຫັງບາບຂອງຕົນ, ແລະແກ້ໄຂແນວໃນນັ້ນອັນຊົ່ວຮ້າຍຂອງຕົນ,
ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາຈະບໍ່ຖືກຍົກຂຶ້ນໄປສູ່ຄວາມອະນິດຈັງ; ພວກເຮົາຈະບໍ່ໄວ້ວາງໃຈໃນຕົນເອງ
ໂດຍມີຄວາມສຳນຶກອັນຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ສະເໝີວ່າ ຄວາມພຽງພໍຂອງພວກເຮົາມາຈາກພຣະເຈົ້າ.” Selected
Messages, book 1, 121, 122.

ໂດຍອີງໃສ່ຄວາມເຊື່ອໃນອາຫານທຶດານເຢືອນໄດ້ເລືອກກິນ,
ຕໍ່ມາລາວຈຶ່ງຖືກນຳເຂົ້າສູ່ຂະບວນການທົດສອບທີ່ມີຄວາມເປັນໄດ້
ຊຶ່ງກ່ຽວກັບໃຊ້ວິທີການທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍອາຫານຂອງລາວ, ເພື່ອປະກາດໄວ້ກ່ອນວ່າ
ພຣະເຈົ້າຂອງລາວຈະຊົງຊົບອກແລະອະທິບາຍຄວາມຝັນນັ້ນ,
ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນຈຶ່ງຈະສຳເລັດການນຳສະເໜີຄວາມຝັນນັ້ນແກ່ກະສັດ. ລາວມີອາຫານທີ່ຖືກຕ້ອງ, ຫຼັກຄື
ວິທີການທີ່ຖືກຕ້ອງ, ແລະຕໍ່ມາລາວກໍຕ້ອງສະແດງຄວາມເຊື່ອຂອງຕົນໃຫ້ປະຈຸກດ້ວຍການນຳສະເໜີຂ້າວສານ
ແຫ່ງຄວາມຝັນເລື່ອງຮູບປັ້ນຂອງເນບູກາດເນັດຊາ ທີ່ຢູ່ໃນ "ຄວາມມັດ" ຢ່າງແທ້ຈິງ. ການກະທຳຕັ້ງໄປຂອງລາວ
ແມ່ນການສະແດງຄວາມເຊື່ອຂອງລາວໃຫ້ເຫັນດ້ວຍຕາ,
ເພາະຫຼັງຈາກນັ້ນລາວໄດ້ນຳໃຊ້ແບບແຜນອັນຊົງພຣະເຈົ້າສຳລັບປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ
ເມື່ອພວກເຂົາພົບຕົນເອງຢູ່ໃນຄວາມມັດ.

"ຄວາມມັດແຫ່ງຜູ້ຊົ່ວຮ້າຍຫຼັກລ້ອມຜູ້ທີ່ລະເລີຍການອະທິຖານ.
ການລ້ວງອັນແຜ່ວເບົາຂອງສັດຕູຊັກຈຸງພວກເຂົາໃຫ້ເຮັດບາບ; ແລະທັງໝົດນັ້ນກໍເປັນເພາະພວກເຂົາບໍ່
ໄດ້ໃຊ້ສິດພິເສດທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາໃນການຊົງກຳນົດອັນສັກສິດແຫ່ງການອະທິຖານ.
ເປັນຫຍັງບຸດແລະທິດາຂອງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຄວນລົງເລໃນການອະທິຖານ,
ເມື່ອການອະທິຖານເປັນກະແຈຢູ່ໃນມິດແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ ເພື່ອໃຫ້ຊັບແຫ່ງສະຫວັນ,
ບ່ອນທີ່ຊັບພະຍາກອນອັນບໍ່ມີຂອບເຂດແຫ່ງພຣະອຳນາດສູງສຸດຖືກສະສົມໄວ້.
ຖ້າບາດສະຈາກການອະທິຖານຢ່າງບໍ່ຂາດສາຍ ແລະການເຜົາລະວັງຢ່າງພາກພຽນ
ພວກເຮົາກໍຢູ່ໃນອັນຕະລາຍທີ່ຈະກາຍເປັນຄົນປະໝາດ ແລະຫັນເປັນອອກຈາກທາງອັນຖືກຕ້ອງ.
ຄູ່ຕ່ຳສູ້ພະຍາຍາມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງເພື່ອຂັດຂວາງເສັ້ນທາງໄປສູ່ພຣະທັມທີ່ແຫ່ງພຣະກະລຸນາ,
ເພື່ອວ່າໂດຍການວົງວອນຢ່າງຈິງຈັງ ແລະຄວາມເຊື່ອ ພວກເຮົາຈະບໍ່ໄດ້ຮັບພຣະຄຸນ
ແລະພະລັງເພື່ອຕໍ່ຕ້ານການລ້ວງ." Steps to Christ, 94.

ເມື່ອຢູ່ທ່າມກາງຄວາມມັດມົນແຫ່ງເນື້ອຫາໃນນິມິດກາງຄືນຂອງເນບູກາດເນັດຊາ,
ດານເຢືອນໄດ້ຢູ່ຮ່ວມກັບສະຫາຍທັງສາມຂອງຕົນແລະອະທິຖານ.

ແລ້ວດານເຢືອນໄດ້ໄປຍັງເຮືອນຂອງຕົນ ແລະໄດ້ແຈ້ງເລື່ອງນັ້ນໃຫ້ຮ້ານານຢົາ, ມີຊາເອນ, ແລະອາຊາຣີຢົາ,
ສະຫາຍຂອງຕົນ, ຮັບຊາບ:
ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາທູນຂໍພຣະເມດຕາຈາກພຣະເຈົ້າແຫ່ງສະຫວັນກ່ຽວກັບຄວາມລັບນີ້ ເພື່ອດານເຢືອນ
ແລະພວກສະຫາຍຂອງລາວຈະບໍ່ພິນາດໄປກັບບັນດານັກບັນຍາຊົນທີ່ເຫຼືອໃນບາບໂລນ.
ແລ້ວຄວາມລັບນັ້ນໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍແກ່ດານເຢືອນໃນນິມິດກາງຄືນ.
ແລ້ວດານເຢືອນໄດ້ຖ່ວຍພຣະພອນແດ່ພຣະເຈົ້າແຫ່ງສະຫວັນ. ດານເຢືອນຕອບແລະກ່າວວ່າ,
"ຂໍໃຫ້ພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າຈົ່ງໄດ້ຮັບພຣະພອນເປັນນິດ ແລະເປັນນິດ; ເພາະສະຕິບັນຍາ
ແລະລົດອຳນາດເປັນຂອງພຣະອົງ; ແລະພຣະອົງຊົງປ່ຽນແປງກາລະ ແລະລະດູການ:
ພຣະອົງຊົງຖອນກະສັດອອກ ແລະຊົງສະຖາປະນາກະສັດຂຶ້ນ:
ພຣະອົງຊົງປະທານສະຕິບັນຍາແກ່ຄົນສະຫວາດ ແລະປະທານຄວາມຮູ້ແກ່ຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈ:
ພຣະອົງຊົງເປີດເຜີຍສິ່ງທີ່ເລິກລ້ຳ ແລະລືລົ້ນ: ພຣະອົງຊົງຮຸ້ງທຶນໃນຄວາມມັດ
ແລະແສງສະຫວ່າງສະຖິດຢູ່ກັບພຣະອົງ. ຂ້ານ້ອຍຂອບພຣະຄຸນພຣະອົງ ແລະສັນລະເສີນພຣະອົງ, ໂອ້
ພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບຸລຸດຂອງຂ້ານ້ອຍ, ຜູ້ຊົງໄດ້ປະທານສະຕິບັນຍາ ແລະລົດອຳນາດແກ່ຂ້ານ້ອຍ,
ແລະບັດນີ້ຊົງໄດ້ທຳໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຮຸ້ງທຶນພ້ອມກັບຂ້ານ້ອຍໄດ້ທູນຂໍຕໍ່ພຣະອົງ:
ເພາະບັດນີ້ພຣະອົງໄດ້ຊົງເປີດເຜີຍເລື່ອງຂອງກະສັດແກ່ພວກຂ້ານ້ອຍ." ດານເຢືອນ 2:17–23.

ຈາກນັ້ນ ດານເຢືອນໄດ້ຮັບບຳເໜັດຈາກພຣະອົງຜູ້ "ຊົງຮູ້ວ່າສິ່ງໃດຢູ່ໃນຄວາມມັດ."
ການເຄື່ອນໄຫວເພື່ອອອກກົດໝາຍວັນອາທິດກຳລັງດຳເນີນໄປໃນຄວາມມັດ,
ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ປະກາດຕົນວ່າດຳລົງຊີວິດຕາມອາຫານອັນຊົງປະທານຈາກພຣະເຈົ້າ

ຈຳເປັນຕ້ອງສັງເກດເຫັນການກ່ຮ່າງຂອງຮູບຈຳລອງຂອງສັດຮ້າຍ
ຊຶ່ງກຳລັງຈັດຕັ້ງມຸມຖານທາງສາສະໜາແລະການເມືອງ
ເພື່ອບັງຄັບໃຫ້ຮັບເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງອຳນາດຂອງສັນຕະປາບາ.

ດານເຮອນ ບົດທີສອງ

ກຳລັງຊື້ຊອກບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ປະຫວັດສາດຂອງທຸດອົງທຶສອງໃນປະຫວັດສາດຂອງພວກມັນເລີຍໃນທຳນັ້ນ,
ແຕ່ໂດຍກົງຍັງກວ່ານັ້ນ ມັນກຳລັງສະແດງປະຫວັດຂອງທຸດອົງທຶສອງໃນຂະບວນການຂອງທຸດອົງທຶສາມ.
ໃນການທົດສອບເລື່ອງຄວາມຜັນກຽວກັບຮູບບັນຂອງເນບູກາດເນັດຊາ,
ການທົດສອບຂອງຮູບສັດຮ້າຍໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໄວ້. ຂັ້ນຕອນແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງການທຶປະຊາຊົນຂອງ
ພຣະເຈົ້າຕີນຂຶ້ນສູ່ສະພາບການແຫ່ງຊີວິດແລະຄວາມຕາຍຂອງກົດວັນອາທິດທຶກຳລັງເຂົ້າມາ
ກຳລັງຖືກຊື້ຊອກຢ່າງຈົ່ງໃຈເປັນພິເສດໃນພຣະທຳດານເຮອນ ແລະ ພຣະນິມິດ.

ດານເຮອນ ເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ນຳຂ່າວແຫ່ງປະຫວັດສາດ

ໃນເວລາທີ່ຂ່າວສານແຫ່ງຊີວິດທຸລະຄວາມຕາຍຂອງນິມິດຮູບບັນຖືກປະກາດອອກໄປ.
ທ່ານຍືນຢູ່ເທິງຫຼັກອາຫານທຶທ່ານໄດ້ເຂົ້າໃຈມາແລ້ວ ແລະດ້ວຍຄວາມເຊື່ອໄດ້ກ່າວວ່າ
ພຣະເຈົ້າຊົງສາມາດສຳແດງນິມິດນັ້ນໃຫ້ຮູ້ໄດ້ ແຕ່ທ່ານຂໍເວລາ. ເວລານັ້ນຄືເວລາແຫ່ງການຄອຍຖ້ຳ.
ເມື່ອເຖິງບັນຍາຍຂອງເວລາແຫ່ງການຄອຍຖ້ຳນັ້ນ
ທ່ານໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ເຖິງສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຜັນອັນມີດິມົນຂອງເນບູກາດເນັດຊາ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ນັ້ນ.
ທ່ານບໍ່ພຽງແຕ່ໄດ້ຮັບຄວາມເຂົ້າໃຈເກືອບກັບນິມິດຮູບບັນ ຊຶ່ງເປັນແບບລ່ວງໜ້າຂອງຮູບສັດຮ້າຍ
ແລະການທົດສອບທີ່ກຽວເນື່ອງກັບມັນເທົ່ານັ້ນ
ແຕ່ທ່ານຍັງກຳລັງສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າໃນຕອນທ້າຍຂອງເວລາແຫ່ງການຄອຍຖ້ຳ ເພາະພຣະອົງ
"ຊົງປະທານສະຕິບັນຍາແກ່ຄົນມີບັນຍາ ແລະປະທານຄວາມຮູ້ແກ່ຜູ້ທີ່ຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈ:
ພຣະອົງຊົງເຜີຍໃຫ້ເຫັນສິ່ງເລິກລັບແລະສິ່ງລືລັບ: ພຣະອົງຊົງຮູ້ວ່າອັນໃດຢູ່ໃນຄວາມມັດ
ແລະຄວາມສະຫວ່າງສະຖິດຢູ່ກັບພຣະອົງ."

ດານເຮອນກຳລັງວາງການສັນລະເສີນຂອງທ່ານໄວ້ໃນບໍລິບົດທີ່ໄດ້ມີ "ຄວາມຮູ້ເພີ່ມຂຶ້ນ",
ເພາະຜູ້ທີ່ລະບຸໄວ້ໃນບົດທີ່ສືບສອງວ່າ "ບັນດາຜູ້ມີບັນຍາ" ຈະເຂົ້າໃຈ "ຄວາມຮູ້ທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ",
ກຳລັງສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າດ້ວຍວ່າ ພຣະອົງໄດ້ປະທານ "ບັນຍາ" ແລະ "ຄວາມຮູ້" ແກ່ "ບັນດາຜູ້ມີບັນຍາ."
ທ່ານກຳລັງອ້າງເຖິງພວກພົມມະຈາລິທຶມີບັນຍາໂດຍກົງ,
ແລະກຳລັງເຊື່ອມໂຍງເວລາຂອງທ່ານເຂົ້າກັບເວລາແຫ່ງການຊັກຊ້າ. ທ່ານກຳລັງນຳພາບປະກອບທຶພົບໃນບົດທີ່
ສອງໄປວາງໄວ້ໂດຍກົງໃນຄວາມສຳເລັດຢ່າງສົມບູນຂອງເວລາແຫ່ງການຊັກຊ້າໃນມັດທາຍຊາວຫ້າ
ພາຍໃນຂະບວນການຂອງທຸດສະຫວັນອົງທຶສາມ. ສິ່ງທີ່ສຳຄັນຍັງກວ່ານັ້ນຄືຂໍ້ເທັດຈິງທີ່ວ່າ ພຣະນິມິດໄດ້ລະບຸວ່າ
ກ່ອນການປັດເວລາແຫ່ງພຣະຄຸນພຽງເລັກນ້ອຍ,
ໂຍຮັນໄດ້ຖືກບອກວ່າຢ່າປະທັບຕາຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງບຶມດານເຮອນແລະພຣະນິມິດ,
ເພາະທັງສອງເປັນບຶມດຽວກັນ.

ແລະທ່ານໄດ້ກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, ຢ່າປະທັບຕາຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງບຶມນີ້ໄວ້
ເພາະວ່າເວລານັ້ນໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ. ຜູ້ໃດບໍ່ຊອບທຳ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນບໍ່ຊອບທຳຕໍ່ໄປ; ແລະຜູ້ໃດເປືອນມົວ
ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເປືອນມົວຕໍ່ໄປ; ແລະຜູ້ໃດຊອບທຳ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຊອບທຳຕໍ່ໄປ; ແລະຜູ້ໃດບໍລິສຸດ
ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນບໍລິສຸດຕໍ່ໄປ. ພຣະນິມິດ 22:10, 11.

ເວລາທີ່ຄຳພະຍາກອນໃນພຣະທຳດານເຮອນ ແລະ ພຣະນິມິດ ຈະຖືກເປີດຜະນຶກນັ້ນ
ຄືຢູ່ໃນເວລາຊັກຊ້າຂອງຄຳອຸປະມາເລື່ອງພຣະຍິງສາວສົບຄົນ, ແລະ
ເວລານັ້ນຖືກແທນຄວາມໝາຍໂດຍການທຶດານເຮອນຮ້ອງຂໍເວລາ.

ການຮ້ອງຂໍເວລາຂອງລາວໄດ້ຖືກຕິດຕາມດ້ວຍການອະທິຖານ,
ຊຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງເກີດຂຶ້ນກ່ອນການຄົ້ນຄວ້າຂອງກະດູກແຫ່ງທິດຕາຍແລ້ວ.
ໃນຊ່ວງເວລາທີ່ການເພີ່ມຂອງຄວາມຮູ້ແລະ
ຄວາມເຂົ້າໃຈເກືອບກັບຮູບນິມິດໃນຄວາມຜັນທຸກຢ່າງໃນຄວາມມັດໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍ,
ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກະທຳອົກສົງໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ດານເຮືອນ. "ພຣະອົງຊົງເປີດເຜີຍສົງທິລິກລັບ ແລະ ສົງທິຊຸ່ນໄວ້."
ສົງລັບແຫ່ງປະຫວັດສາດຂອງສຽງຮ້ອງຕອນທ່ຽງຄືນ
ຄືຄຳພະຍາກອນໃນພຣະນິມິດທຸກຢ່າງເປີດເຜີຍໃນໄລຍະກ່ອນທີ່ເວລາແຫ່ງການທົດລອງຈະປົດລົງ. ສົງທິ
"ເລີກລັບ ແລະ ຊຸ່ນໄວ້" ນັ້ນ ຄື "ຄວາມຈິງ."

ຄວາມຈິງກາຍເປັນກະແຈແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທຸກຢ່າງເປີດແກ່ຜູ້ສົ່ງຂ່າວທຸກຢ່າງແທນໂດຍດານເຮືອນ
ອັນເຮັດໃຫ້ປະຫວັດທຸກຢ່າງຂອງ "ຟ້າຮ້ອງທັງເຈັດ" ຖືກຮັບຮູ້
ປະຫວັດທຸກຢ່າງນັ້ນແມ່ນປະຫວັດຂອງໝູ່ໝາຍສຳຄັນສາມປະການ.
ປະການທຳອິດແມ່ນຄວາມຜິດຫວັງ ແລະ ປະການສຸດທ້າຍແມ່ນຄວາມຜິດຫວັງ
ດັ່ງທຸກຢ່າງສະແດງໃນປະຫວັດຂອງມົນເລີ່ມທຸກຢ່າງ. ຄຳພາສາເຮັດເຮົາຖືກແປວ່າ "ຄວາມຈິງ" ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍ
"ນັກພາສາສາດຜູ້ອັດສະຈັນ" ຜ່ານການປະສົມປະສານຂອງອັກສອນຕົວທຳອິດ ຕົວທິລິກລັບ ແລະ
ຕົວສຸດທ້າຍຂອງອັກສອນເຮັດເຮົາ. ພຣະເຢຊູຊີທຳອິດແລະຜູ້ສຸດທ້າຍ ແລະ ພຣະອົງຄື "ຄວາມຈິງ."
ໂຄງສ້າງຂອງຄຳທຸກຢ່າງໂດຍ "ນັກພາສາສາດຜູ້ອັດສະຈັນ" ບົ່ງຊີ້ເຖິງໝູ່ໝາຍແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທັງສາມ
ຊຶ່ງເປັນປະຫວັດທຸກຢ່າງຂອງ "ຟ້າຮ້ອງທັງເຈັດ," ອັນຈະຕ້ອງຖືກປະທັບຕາໄວ້ຈົນກວ່າດານເຮືອນຈະທຸນຂໍ
"ເວລາ" ແລະ ເຂົ້າໄປອະທິຖານ.

ຄວາມຜິດຫວັງໃນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020 ແມ່ນໝາຍຫຼັກອັນທຳອິດ,
ແລະມັນສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມຜິດຫວັງທຸກຢ່າງພັນກັບໝາຍຫຼັກອັນສຸດທ້າຍໃນສາມໝາຍຫຼັກ,
ຊຶ່ງຄືກົດໝາຍວັນອາທິດ. ອັກສອນຕົວກາງ, ຄືອັກສອນຕົວທິລິກລັບ, ເປັນສັນຍາລັກຂອງການກະບົດ,
ແລະມັນກໍເປັນສັນຍາລັກຂອງໝາຍຫຼັກກາງໃນປະຫວັດສາດທີ່ຊຸ່ນໄວ້ເຮັດຂອງຟ້າຮ້ອງທັງເຈັດ.
ການກະບົດນັ້ນຖືກສະແດງໂດຍພວກພົມມະຈາຣິທິໄຊໃນເວລາຮ້ອງໃນຕອນທ່ຽງຄືນ,
ເພາະວ່າການຮ້ອງໃນຕອນທ່ຽງຄືນເປັນໝາຍຫຼັກກາງຂອງປະຫວັດສາດສາມຂັ້ນຂອງວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020,
ການຮ້ອງໃນຕອນທ່ຽງຄືນ, ແລະກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໂງ່ນນີ້. ທັນທີທີ່ເຂົ້າສູ່ເວລາທ່ຽງຄືນ,
ເວລາກໍເຄື່ອນເຂົ້າສູ່ລົງໂມງທິລິກລັບ, ບ່ອນທີ່ການປາກົດອອກຢ່າງເຫັນໄດ້ຂອງພວກພົມມະຈາຣິທິໄຊເຂົ້າຖືກ
ສະແດງອອກໂດຍການທົດລອງເຂົ້າຮັບຮູ້ວ່າຕົນບໍ່ມີນ້ຳມັນຄຳ.

ໃນ "ຖົນກັ່ນດານ" ເຊິ່ງເປັນສັນຍາລັກ ຂອງ "ສາມມືເຄື່ອງ" ໃນພຣະນິມິດ ບົດທິລິກລັບເອັດ,
ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຖືກນຳສະເໜີວ່າກຳລັງຢູ່ໃນປະຫວັດສາດເຊິ່ງເປັນສັນຍາລັກຂອງຄຳສາບແລ້ງແຫ່ງ
"ເຈັດເທືອ." ໃນຕອນທ້າຍຂອງໄລຍະນັ້ນ, ພວກເຂົາຕ້ອງຕະໜັກວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ຖືກກະຈັດກະຈາຍໄປ,
ວ່າພວກເຂົາໄດ້ເຮັດບາບ, ວ່າບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາໄດ້ເຮັດບາບ,
ວ່າພວກເຂົາໄດ້ດຳເນີນຢ່າງຕ່ຳ້ນພຣະເຈົ້າ ແລະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ດຳເນີນຢ່າງຕ່ຳ້ນພວກເຂົາ.
ການຕະໜັກນັ້ນຈະຕ້ອງນຳພວກເຂົາໄປສູ່ການອະທິຖານຄຳອະທິຖານໃນພຣະທຳລະບຽບພຣະບັນຍັດ
ບົດທິຊາວຫົກ. ການຕະໜັກວ່າພວກເຂົາຕ້ອງອະທິຖານຄຳອະທິຖານແຫ່ງພຣະທຳລະບຽບພຣະບັນຍັດ
ບົດທິຊາວຫົກ ນັ້ນ ສອດຄ່ອງໃນທາງຄຳພະຍາກອນກັບຄຳອະທິຖານຂອງດານເຮືອນໃນດານເຮືອນ ບົດທິສອງ,
ແລະມັນຖືກສະແດງໃຫ້ເຫັນໂດຍຄຳອະທິຖານຂອງດານເຮືອນໃນບົດທິເກົ້າ.
ເຫດຜົນທີ່ດານເຮືອນໄດ້ອະທິຖານຄຳອະທິຖານແຫ່ງພຣະທຳລະບຽບພຣະບັນຍັດ ບົດທິຊາວຫົກ ໃນບົດທິເກົ້າ ນັ້ນ
ມີພື້ນຖານຢູ່ເທິງການຕະໜັກຂອງລາວວ່າ
ລາວກຳລັງຢູ່ໃນຕອນທ້າຍຂອງເຈັດສິບປີຕາມຄຳພະຍາກອນຂອງເຢເຣມີຍາ
ກ່ຽວກັບການເປັນເຊື້ອຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ.

ເຈັດສິບບົດຽວກັນນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງປະຫວັດການປະທັບຕາປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ.

ເຈັດສິບບົດນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງການຊຳລະໃນພຣະທຳມາລາກິບິດທິສາມ

ແລະການຊຳລະພຣະວິຫານສອງຄັ້ງຂອງພຣະຄຣິດ.

ມັນເປັນຕົວແທນຂອງປະຫວັດແຫ່ງການທົດສອບເລື່ອງຮູບຈຳລອງຂອງສັດຮ້າຍ.

ປະຫວັດນັ້ນເລີ່ມຕົ້ນໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ແລະສິ້ນສຸດລົງໃນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໄວໆນີ້.

ໃນຕອນທ້າຍຂອງໄລຍະເວລາເຈັດສິບບົດຊຶ່ງເປັນສັນຍາລັກນັ້ນ, ດານເໂອນໄດ້ສະແຫວງຫາ "ເວລາຊັກຊ້າ" ເພື່ອລາວຈະອະທິຖານໄດ້.

ຄຳອະທິຖານຂອງລາວໄດ້ຮັບຄຳຕອບເມື່ອຄວາມລັບສຸດທ້າຍແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍແກ່ລາວ.

ການເປີດເຜີຍນັ້ນໄດ້ມາໃນຂະນະທີ່ປະຊາຊົນໂບຣເຕສຕັ້ງແທ້ຂອງພຣະເຈົ້າຍັງຢູ່ໃນ "ຖິ້ມກັນດານ"

ໃນເວລາແຫ່ງການກະຈັດກະຈາຍຫຼັງຈາກວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020. ໃນເວລານັ້ນ "ຄວາມຈິງ"

ໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍແກ່ "ສຽງທຣີອັງໃນຖິ້ມກັນດານ".

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ດານເໂອນ ບົດທີສອງ ໃນບົດຄວາມຕໍ່ໄປ.

ແລະຄວາມໂກດພຣະພໍ່ໃໝ່ຂອງພຣະເຢໂຮວາໄດ້ລຸກໄໝຕັ້ງແຜ່ນດິນນີ້

ເພື່ອນຳຄຳສາບແຊ່ງທັງປວງທຶຂຽນໄວ້ໃນໜັງສືນີ້ມາເຫນືອມັນ;

ແລະພຣະເຢໂຮວາໄດ້ຖອນຮາກພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນຂອງຕົນດ້ວຍຄວາມໂກດ, ດ້ວຍພຣະພໍ່ໃໝ່, ແລະດ້ວຍຄວາມຂັດເຄື່ອງອັນໃຫຍ່ຫຼວງ, ແລະໄດ້ຍິນພວກເຂົາໄປສູ່ແຜ່ນດິນອື່ນ ດັ່ງທີ່ເປັນຢູ່ໃນວັນນີ້.

ສິ່ງລັບທີ່ທັງຫຼາຍເປັນຂອງພຣະເຢໂຮວາພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ;

ແຕ່ສິ່ງທີ່ຖືກເປີດເຜີຍນັ້ນເປັນຂອງພວກເຮົາ ແລະຂອງລູກຫຼານຂອງພວກເຮົາເປັນນິດ

ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະປະຕິບັດຖ້ອຍຄຳທັງປວງແຫ່ງພຣະບັນຍັດນີ້. ພຣະບັນຍັດສອງ 29:27-29.